

नेपालका ठूला बाढीबाट प्राप्त अनुभव

Photo: Co-Action Nepal

४८
अर्ब

२०५० सालमा गएको
बाढी र पहिरोले गरेको
आर्थिक क्षति

२०६५ साल भदौ २
गते कोसी नदीको
पूर्वी तटबन्ध अचानक
भत्किँदा सुनसरी
जिल्लाका हरिपुर,
श्रीपुर, पश्चिम
कुसवाहा करिब
५० हजार मानिसहरू
पूर्ण रूपमा विस्थापित
भएका थिए ।

कोसीको पीडा

- २०६५ साल भदौ २ गते कोसी नदीको पूर्वी तटबन्ध अचानक भत्किँदा सुनसरी जिल्लाका हरिपुर, श्रीपुर, पश्चिम कुसवाहा करिब ५० हजार मानिसहरू पूर्ण रूपमा विस्थापित भएका थिए ।
- सुनसरी हरिपुर गाविसकी शान्तीदेवी मण्डलले आफ्ना बाबुसहित सबै सम्पत्ति गुमाएकी थिइन् र कैयौँ दिनसम्म बगरमा खुला आकशमुनि बिताइन् ।
- “बाढी गाउँमा पस्दा हामी पूर्ण रूपले आशाहीन भयौँ” कोसी पीडितहरूको आपत्कालीन आवासका लागि निर्माण गरिएको शिविरको ‘ए’ ब्लकमा बस्ने १९ वर्षीया अनिता सादाले भनिन् । २०६५ साल भदौ २ गतेको

कोसीको बाढीको समयमा उनी सात महिनाकी गर्भवती थिइन् । त्यसबेला उनको परिवारले एकहप्तासम्म भोकभोकै कोसीको बगरमा बिताएको थियो ।

- ‘बाढीले डुबाउनै लागि सकेको थियो, मानिसहरू चिच्याइरहेका थिए, पूरै गाउँ जलमग्न भएको थियो । मुस्किलले केही सामानसँगै हामी भागेर बाँच्न सफल भयौँ’ अधिकांश पीडितको भनाइ यही थियो ।
- कोसीको बाढीबाट पीडित बनेकी कवुतरी साहनीको अनुभव पनि घतलाग्दो छ । स्वास्थ्य प्रवर्द्धन तथा जोखिम न्यूनीकरणका लागि ज्ञान महत्वपूर्ण हुन्छ भन्ने कुरा उनले स्वीकार गरेकी छिन् ।

नेपालमा २०५० सालमा
गएको बाढी र पहिरो
५८ वर्षको अवधिको
सर्वाधिक क्षतिकारक
विपद् थियो ।

स्वयंसेवकहरूको सहयोग र जनस्वास्थ्य सुधार समितिमा संलग्न भएपछि उनले आफ्नो परिवार र समुदायिक स्वास्थ्यमा निकै भिन्नता आएको महसुस गरेकी छिन् । उनी भन्छिन्, 'यस्तो सुविधा, समझदारी र सहयोग पहिले पाएको भए मैले आफ्नो छोरा गुमाउने थिइन । सरसफाईमा सुधार गरी धेरै मानिसलाई भाडापखाला र अन्य रोगबाट बचाउन सकिन्छ । अहिले थाहा पाएँ -अज्ञानले बिगार्छ र ज्ञानले सुधारछ ।

- खेतीपाती गरेर जीविकोपार्जन गर्दै आएकी शान्तिदेवीका दुई छोरा अपाङ्ग छन् भने एउटा भारतमा छन् । बाढीका कारण उनले घरसहित एकहल गोरु, तीन विघा जमिन गुमाइन् । उनका श्रीमान् कोसी किनारमा मजदुरी गर्छन् जुन नियमित हुँदैन । उनी भन्छिन् - दुःख गहिरो छ । बाढीको श्रापले सबै सम्पत्ति गुम्यो । साँझको ८ बजे म र मेरा अपाङ्ग छोराछोरी भाग्न सकेनौं । पछि गाउँलेको सहयोगमा किनारमा आउन सफल भयौं । अब त पीडा बिसन हामीले सकारात्मक कुरामा बढी ध्यान दिनु पर्छ ।
- बाढी आएपछि श्रीमान् नभएको अवस्थामा नुनादेवी तीन छोराछोरीसहित गाउँलेसँगै भागेकी थिइन् । उनी नौ महिनाकी गर्भवती थिइन् ।

उनले आफूसँग बालबच्चाबाहेक केही सामान ल्याउन पाइन् । चार-पाँच दिनसम्म भोकै र खुला आकाशमुनि बस्नुपर्दाको पीडा निकै ठूलो थियो ।

२०५० सालको बाढीको पीडा

नेपालमा २०५० सालमा गएको बाढी र पहिरो ५८ वर्षको अवधिको सर्वाधिक क्षतिकारक विपद् थियो । त्यस वर्ष गएको बाढीबाट भएको क्षति यस्तो थियो :

क्षति भएको क्षेत्र	क्षति
मृत्यु	१,३३६
वेपत्ता	१६३
प्रभावित परिवार	८५,२५४
घरपालुवा जनावर	२५,४२५
पूर्ण क्षतिग्रस्त घर	१७,११३
खेतीयोग्य भूमि (हेक्टरमा)	५,५८४
आर्थिक क्षति (रुपैयाँ हजारमा)	४९,००,०००

- २०५० सालको बाढीबाट भएको क्षतिको सङ्कलन पूर्ण रूपमा हुन नसकेको जनगुनासो आएको थियो, त्यसले क्षतिको मात्रा अभै धेरै थियो भन्ने अनुमान गर्न सकिन्छ ।
- पूर्व सूचना तथा चेतावनी प्रणालीको अभावका कारण बढी क्षति भएको थियो । मौसमी सूचना प्रवाहमा

मौसम विज्ञान विभागको भूमिका शून्यजस्तै रहेको थियो ।

- सुरक्षित स्थानको पहिचान गरी बसोबास गर्ने प्रचलन नभएको कारण नै पहिरोको जोखिम बढेको निष्कर्ष विभिन्न अध्ययनले निकालेको पाइन्छ ।
- सरकारसँग स्रोतको अभाव र विपद्को सामना गर्ने संस्थागत कमजोरीका कारण पहिरो र बाढी थामिइसकेपछि पनि मानवीय क्षति बढेको थियो ।
- बाढीपछि फैलिएको महामारीले समेत धेरै मानिसको मृत्यु भएको थियो । यद्यपि सो समयमा बाढी पहिरो वा प्रकोपका घटना र त्यसबाट भएको क्षतिको पूर्ण अभिलेख उपलब्ध छैन ।
- बाढी प्रभावित क्षेत्रमा तत्कालीन राजपरिवारका सदस्यको समेत भ्रमण भए पनि सरकारले गरिब र बढी प्रभावित समुदायलाई आर्थिक तथा प्राविधिक सहयोग उपलब्ध गराउन नसकेको अवस्था थियो ।
- राजमार्गहरू, पुलहरू ध्वस्त भएका कारण गाउँ र सहरबीचको सम्पर्क अवरुद्ध भएको त थियो नै काठमाडौँमा समेत खाद्यान्न तथा दैनिक आवश्यकताका साधनको आपूर्तिमा प्रतिकूल प्रभाव परेको थियो ।